

Täckeke

ISSN 0134-2266
1995

12

AINO PERVIK

Jõuluõhtul

JÕULUÕHTUL VÄIKE PÄKAPIKUPOJU
SEISAB AKNA ALL JA OOTAB ISA KOJU.
PÄKAPIKUEMA VOIMATULT TA TÕUTAB:
MILLAL ISA TULEB, KUUSEL KÜÜNLADE
SÜÜTAB?

PÄKAPIKUIA PIKAL TALVETEEL
SÕIDAB, SÕIDAB JÕULUVANA REEL.

SÜDAÕÖL SAAB PÄKAPIKUIA KOJU,
AGA JUBA MAGAB PÄKAPIKUPOJU.
ISA OODATA EI JÕUDNUDKI TA ÄRA,
UINUS ENNE TA, KUI SÜTTIS KÜÜNLADE.

PÄKAPIKUIA KÄIB JU JÕULUÕÖL
JÕULUVANAGA KOOS JÕULUTÖÖL.

HOMMIKUL, KUI PÄKAPIKUPOJU ÄRKAB,
OTSEMAID TA KAHE TÄHTSAT ASJA
MÄRKAB:
PÄKAPIKUIA MAGAB KINDLALT KODUS,
JÕULUKUUSE ALL ON KINGIPAKID RODUS.

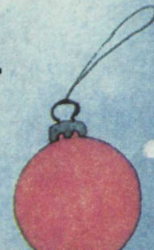

MILVI PANGA Vikerkaar ja virmalised

VIKERKAAR JA VIRMALISED -
NAD ON ÕDE-VENDA.
ÕDE HINDAB SUVESOOJA,
VEND VAID PAKASEGA LENDAB.

MÕLEMAL ON TÄHTIS AMET
- IMELISEKS MUUTA PÜHI.
ÕDE Ehib JAANIAEGA,
VENNAS JÕULUTAEVAS RÜHIB.

Illustreerinud VIIVE NOOR

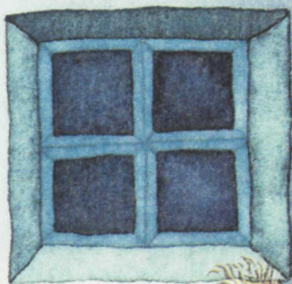

MILVI PANGA Jõuluvana tuleb

LUME VÄRVI UNI
OLEKS ÜSNA IGAV,
NING TA HOMMIKUNI
POLEKS VASTUPIDAV.

UNE VÄRVI LUMED
- SEE ON TEINE ASI.
UNEHANE SULED,
KAISULOOMA PADI...

SULE SILMAD, SULE,
SIIS SA NÄEDKI, MILLAL
JÕULUVANA TULEB
VIKERVÄRVI SILLALT.

MILVI PANGA Talusahvrís

SAHVRIS EI KÄI ÜKSNES MAIAD,
KUIGI PIPARKOOGITAIGNAD
NIMELT SEAL ON JÕULUOOTEL -
JA MIS EMA JUURDE TOOB VEEL!
SEAL ON ÕUNAKOTT JA KREEKE,
PURGIS PLOOME, PUNAPEETE.
SEINA PEAL ON ISAND KÄSPER,
VANA AUVÄÄRT TÕOMES PÄSMER.
ON KA OHTRALT PÄHKLEID, UBE.
HÄMARAS ON ÜSNA JUBE
TUUA PÜTIST SOOLASENI
(NEID KÜLL JATKUB SULAVEENI).
KURGID, POHLAD, KUREMARJAD.
TÄITSA UUED LAMBIHARJAD.
TSAARIAEGNE LIHAMASIN,
VORSTILEHTRI ÄGE SOSIN:
"JÄLLE ROSINAD KÕIK OTSAS,
NEID EI NOPI, NEID PEAB OSTMA!"

Sosisuised jõulud

OTT ARDER

IGAL AASTAL, AGA
ASJA EES, TEIST TAGA,
LAPSEPÕLVEJÕULE
IGATSEN MA TAGA.

KUUSEOKSTEL KÜÜNLAID,
KULINAID JA KRINGLEID,
KINKE SAAVAD LAPSED
MEENUTAVAD INGLEID.

KULINAD NII KÕRGEL,
HINGES ÄREV TUNNE,
NIIDI OTSAS RIPUB
HABRAS KILD MU ÕNNE.

SOSISUI SAI ISA
SOOVI HÄBELIKU,
ANDIS KUUSEOKSALT
MULLE PÄKAPIKU.

NÜÜDKI SAAVAD LAPSED
JÕULUKS KÄTTE LELUD,
MILLEL ENAMASTI
SEES ELEKTERELUD.

LAPSEPÕLVEJÕULE
EI SAA TAGASI,
OODAKU MA NEID
ÜKSKÕIK KUI VAGUSI.

KOLLETUVAID OKKAID
PÕRANDALE LANGEB,
PÄKAPIKUD KULDSED,
HÕBEDASED HANGED.

Illustreerinud Priit Rea

Siilipoja jõulud

JAAN RANNAP

Kui Märt sai viieaastaseks, õpetas isa teda magnetofoni käsitsema.

“Uuel ajal uued nõuded,” ütles isa, kui ema kippus niisugust teguviisi enneaegseks hindama. “Ameerikas pidavat lapsed personaalarvuti käppimise varem selgeks õppima, kui hakkavad kirjatähti kokku lugema. Meil arvutit pole, las siis poiss harjutab vähemalt makiga.”

“Mis siin nii väga harjutada on,” mõtles Märt. “Vajutad üht klahvi - pillilugu tuleb. Vajutad teist - lint kerib end vurinal tagasi ja võid uuesti kuulata.” Laulu või jutuajamise ülesvõtmine oli keerulisem, kuid Märt sai ka sellega hakkama.

Lindistamiseks tuli kaks klahvi korraga alla vajutada.

“Põdral maja metsa sees...” laulis Märt lindile.

“...seal elab väike päkapikk, seal elab päkapikk...” piikus Märt peenelt ja jorises jämeda häälega. Kõik jäi ilusti lindile: põdra maja, jäme ja peenike hää. Rohkem Märt laulu lindistada ei tahtnud, talle tuli uus mõte.

“Emme, kas tead,” jooksis Märt kööki seda mõtet jagama, “ma hakkam nüüd endale ise unejutte rääkima.”

Sestsaadik, kui Märt mäletas, oli raadio talle igal õhtul kell üheksa unejuttu rääkinud. Need olid kõik kenad jutud, aga neil oli üks häda. Märt pidi nende kuulamiseks voodisse minema. Raadio ei hoolinud, et Märdil võis olla kange soov veel natuke autodega mängida. Ta ei lükanud kunagi oma jutu algust edasi.

“Emme, kas tead, kui ma kuulan unejuttu maki pealt, siis ei ole voodisseminekuga nii kiiret,” arvas Märt nüüd lootusrikkalt.

Sellest päevast peale kuulaski Märt õhtuti neid unejutte, mis ta ise oli päeval maki peale rääkinud. Kui seitsme kitsetalle, Punamütsikese, vahva rätsepa ja onu Münchhauseni lood otsa lõppesid, hakkas Märt lugusid ise välja mõtlema. Neid tulid sageli ka ema-isa kuulama. Märdi unejutud olid nii head, et ükskord jäi isa juba enne lõppu toolile tukkuma.

“Ärka üles!” hüüdis Märt siis pahaselt üle makihääle. “Ei ole veel läbi!”

Ja näe, märkamatult oli jõulukuu käes. Märkamatult ilmus Märdi lugudesse ka pika punase palitu ja valge habemega mees. Harilikult käis see ühe väikese poisi ukse või akna taga. Ta tegi kop-kop-kop ja päris, mida väike poiss ootab, kui jõuluõhtu kätte jõuab ja jõuluvana kingikotiga majast majja hakkab käima.

Need lood Märdi emale-isale eriti ei meeldinud.

“Õige ahne on see poiss,” ütles isa. “Vaata, kui kalleid asju ta tahab.” Poiss oli endale rooliga kelku, taskumakki, Barbie-nukku ja Toyota-autot soovinud.

“Unejutud peaksid mitmekesisemad olema,” arvas ema. “Ega jõuluvanaad siis ainult väikeste poiste kodus käi. Lase ometi fantaasial lennata.”

Kui järgmisel õhtul oli aeg magama minna, nõudis Märtn nii isa kui ema voodi kõrvale.

“Ma lasin nüüd fantaasial lennata,” klõpsutas Märtn makiklahvi.

Elas kord väike siilipoiss, said ema ja isa kuulda. Väga-väga pai siilipoiss, kes jõuluõhtul istus akna alla jõuluvana ootama. Ja siis kobistati ukse taga. Jõuluvana, mõtles väga pai siilipoiss, ja ennäe, eks oligi. Ja siis luges väga pai siilipoiss salme ning jõuluvana võttis kotist välja rooliga kelgu ja Barbie-nuku ja taskumaki ja Toyota-auto ja...

Klõps! vajutas isa Stop-nupule.

“Ei ole veel läbi!” pistis Märtn kisama. “Kinke oli veel! Kas siilipoiss siis ei või palju kinke saada? Mis siin valesti on?”

Ema-isa vahetasid pilke.

“Üksainus oluline asi,” ütles ema. “Siilidel jõuluvana ei käi. Kõik siilid, suured ja väikesed, on jõulude ajal pikas talveunes.”

Jõulutihane

ENO RAUD

Hobune seisis tallis ja krõmpsutas süüa.

Tänase päeva puhul oli talle heinte asemel antud maitsvaid kaeru.

Korraga koputati tillukesele talliaknale. Akna taga oli tihane.

“Kas läheb sõiduks?” küsis hobune.

Tihane vastas:

“Läheb, läheb!”

Samas avanes tareuks ja sealt astus välja pika valge habemega mees, uhke punane mantel seljas, kott õlal. Mees pani koti maha ja sammus kuuri. Sealt sikutas ta õuele saani. Seejärel talutas hobuse tallist välja ning rakendas saani ette. Need tööd tehtud, peitis mees koti saaniteki alla ja istus isegi sinna.

“Võib vist minna,” ütles ta hobusele.

“Minu poolest küll,” oli hobune rõõmus.

Ohje peremees kätte ei võtnudki, ütles ainult:

“Näh, sõidame!”

Nüüd tuli ka tihane ja hakkas lendama saani ees.

“Vaata siis, et sa heade laste kodudest mööda ei sõida,” ütles habemik hobusele.

“Mina sõidan sinna, kuhu tihane mind juhatab,” kostis hobune vastu. “Tema tunneb nii häid kui halbu lapsi kõige paremini.”

Tihane ütles:

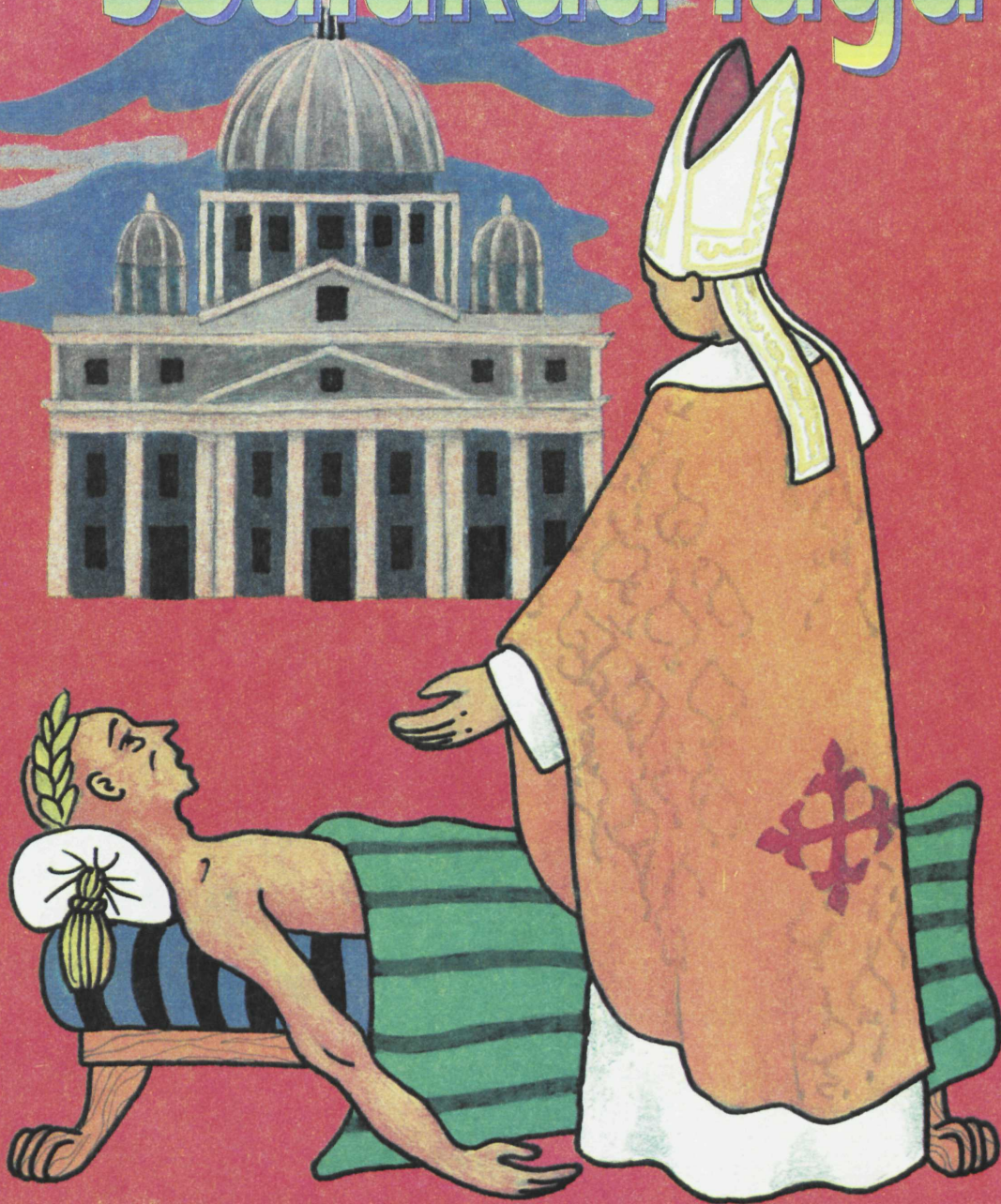
“Sel aastal polegi siin kandis halbu lapsi. Suvest saadik olen ma akendest sisse piilunud, kuid jonnikisa või muud pahandust pole märganud mitte kusagil.”

“No siis tuleb küll kõik majad järjest läbi käia,” arvas habemik.

Majade aknad maantee ääres helendasid mahedas valguses. Küünlad jõulukuuskedel olid juba süüdatud.

Jõulukuu lugu

Illustreerinud HELI VEIGEL

Peale jõulupühade on detsembris veel üks tähelepanuvääriv päev. Paljudes keeltes öeldakse selle kohta Silvesteri õhtu. Ka meie vanarahva kalendris kannab aasta viimane päev Silvesteri nime. Et Silvesteriga tuttavaks saada, peame minema tagasi ammusesse aega, mil maakaardil laiutas päratu Rooma keisririik. Aastasadu valitsesid seal auahned ja julmad keisrid. Nad saatsid sõjavägesid aina uusi maid vallutama. Iga keiser lootis, et just temast saab lõpuks maailma valitseja. Siis võiks ta teha kõike, mida tahab, sest kogu maakera oleks siis tema oma. Neid, kes valitsejale meelepärased polnud, laskis ta julmalt ja halastuseta hukata.

Eriti vastumeelt olid keisrile need alamad, kes tahtsid kirikus käia. Nemad olid sõdade ja vallutamiste vastu. Seepärast keelati kirikute ehitamine üldse ära. Need, kes oleksid sinna heameelega läinud, pidid koos käima salajastes koobastes ja keldrites. Sõdurid pidasid keisri käsu peale hoolega niisugustele kogunemiskohtadele jahti.

Siis aga juhtus äkki, et Rooma riigi järjekordne keiser Konstantinus jäi raskesti haigeks. Pidalitõbi on kohutav nakkushaigus ja selle põdeja oli kindlasse surma määratud. Et terveid nakatumise eest hoida, suleti haiged elu lõpuni vanglataolisesse kohtadesse. Nad ei tohtinud enam kunagi näha oma perekonda ega sõpru.

Selline saatus ootas nüüd hiigelriigi võimukat valitsejat. Ta ei saanud enam sugugi teha kõike, mida ise tahtis. Enam ei osanud aidata arstid ega muidu targad. Viimases hädas laskis Konstantinus üles otsida isegi põlatud kirikupea, paavst Silvesteri. Riskides vangi sattuda, Ilmus Silvester keisri ette. Aga millise keisri! Mitte uhkel troonil istuva, vaid jõuetu, haigusest puretud ihuga voodis lebava viletsakese ette. Keisrile oli antud nõu veres supelda. Silvester keelas sellise ravi. Tema arvates oli haigus pigem karistus selle vere eest, mida keiser nii palju valada oli käskinud.

Paavst andis nõu haige ära ristida. See oleks märk, et Konstantinus usaldab oma elu ja tervise Jumala hoolde. Surmale silma vaatav keiser oli nõus proovima kõiki vahendeid. Ta laskis end jalamaid ristida ja ennäe imet – ta hakkas silmanähtavalt paranema. Nüüd oli valitseja rõõm ja tänu nii suur, et ta lubas kogu maa kirikuid täis ehitada. Rooma linna sümboliks on saanudki Püha Peetruse kirik, mille esimene variant rajati linna keskväljakule Konstantinuse ajal.

Niisuguse muinasjutulaadse looga olla lõppenud võimsa Rooma riigi veriste vallutuste rida. Aegapidi said alistatud maad jälle iseseisvuse tagasi ja järele jäi ainult see maatükk, mida praegu Itaaliaks kutsutakse.

Et see kõik juhtus tänu paavst Silvesterile, mõeldakse temale alati aasta viimasel päeval. Eks looda ju sinagi, et koos vana aastaga lõpeb ka kõik paha.

HELI VEIGEL

Puudel kiigi peal on mütsid,
õue peal on väikest jütsid.
Kuuselõhna tuba täis,
päkapikk just külas käis.

KIRSIKA TAGGO

Käes on aasta kauneim kuu -
see on mulle jõulukuu.
Siis on ehted kuusapuul
ja rõõmsad salmid meie suul.

EGLE LIIV

Jõnkadi-jõnkadi tulevad jõulud.
Lapsed saavad kommi sõõra,
emad-isad tantsu lõõra.
Jõulutaat, muhe mees,
koputab me uksele.
Ukseid, suused kotti sees
kinglike kogu perele.

RIHO SAAR

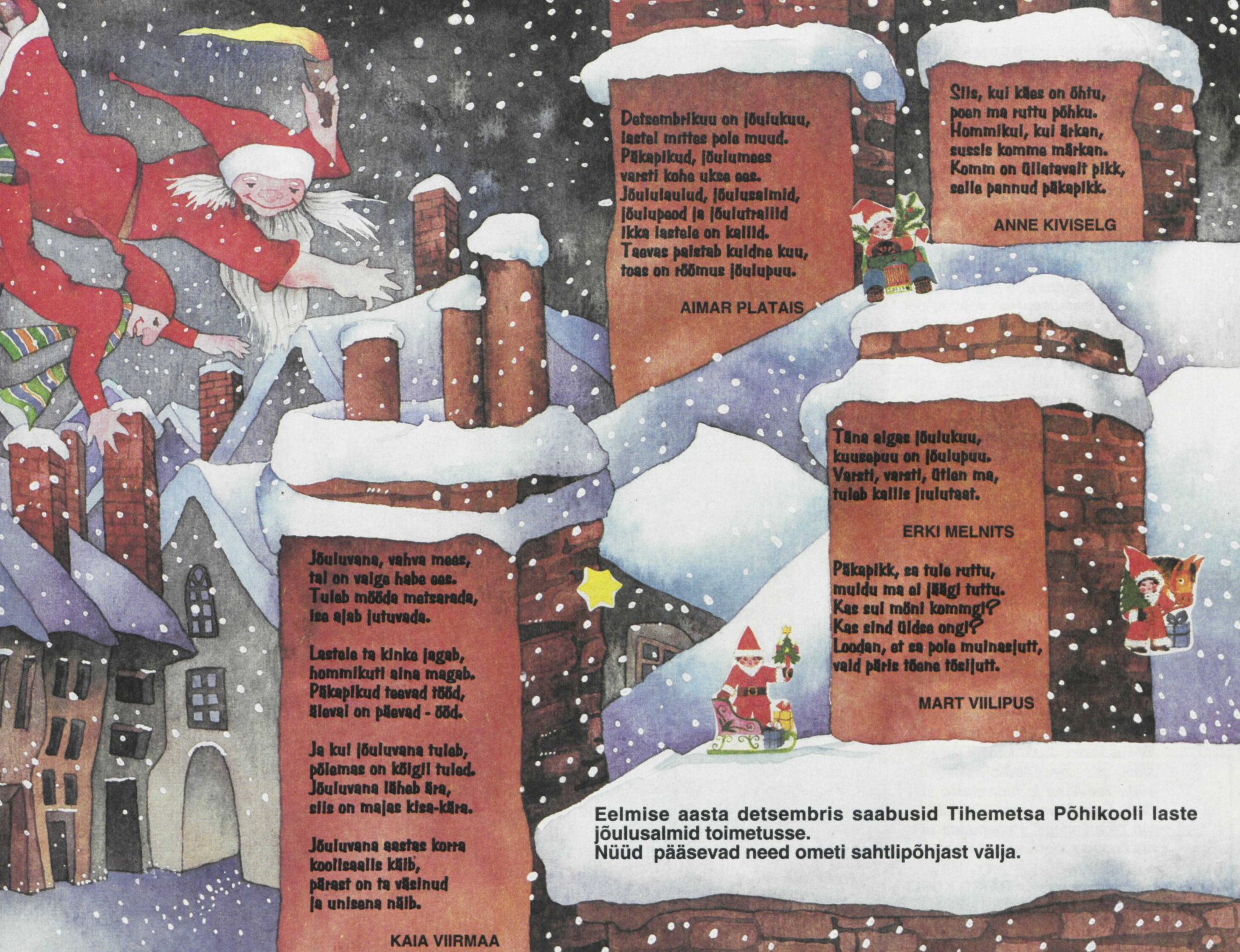
Jõuluku, see tore kuu,
mis kõigile toob rõõmu.
Metsas hakkas kisa-kära:
Ilmus välija jõuluvana.
Kõik loomad salme lugasid
ja taadi kotti pugasid.
Laisid komma, laisid õunu,
präänikuid ja Lagosid.

ELO MATSI

Jõuluvana tuleb mõõda metsarada,
veab ta oma saani taga,
saani peal on kotike,
koti sees on palju kinke.
Lapsed teda ootavad,
jõululaule õpivad.
Kui nad laulud selgeks saanud,
siis ka jõuluvana saabub.

SIIRI LOHK

Detsembrikuu on jõulukuu,
lastel mirtes pole muud.
Päkapikud, jõulumees
varsti kohe ukse ees.
Jõululaulud, jõulusalmid,
jõulupaod ja jõulutallid
ikka lastele on kallid.
Taevas paletab kuldne kuu,
toas on rõõmus jõulupuu.

AIMAR PLATAIS

Siis, kui käes on õhtu,
poen ma ruttu põhku.
Hommikul, kui ärkan,
sussis komme märkan.
Komin on üllatavalt pikk,
selle pannud päkapikk.

ANNE KIVISELG

Täna algas jõulukuu,
kuusepuu on jõulupuu.
Varsti, varsti, õitlen ma,
tuleb kallis jõulutaat.

ERKI MELNITS

Päkapikk, sa tule ruttu,
muldu ma ei jõugi tuttu.
Kes sul mõni kommgil?
Kes sind üldse ongi?
Loodan, et sa pole muinasjutt,
vaid päris tõene tõeljutt.

MART VIILIPUS

Jõuluvana, vahva mees,
tal on valge habe ees.
Tuleb mõõda metsarada,
ise ajab jutuvada.

Lastele ta kinke jagab,
hommikuti aina magab.
Päkapikud teevad rõõd,
õlaval on päevad - õõd.

Ja kui jõuluvana tuleb,
põlemas on kõigil tuled.
Jõuluvana läheb ära,
siis on majas kisa-kära.

Jõuluvana aastas korra
koolisaalis käib,
pärast on ta väsinud
ja unisena näib.

KAIA VIIRMAA

Eelmise aasta detsembris saabusid Tihemetsa Põhikooli laste
jõulusalmid toimetusse.
Nüüd pääsevad need ometi sahtlipõhjast välja.

JALGPALLIMÄNG

Oli vahetund. Mängisime oma klassi poistega koridoris jalgpalli. Olin väravavaht ja püüdsin pea kõik pallid kinni. Siis tahtis ka Mairo väravas olla. Mina läksin palli lööma ja juhtus nii, et pall riivas lambikuplit. Kuppel kukkus alla, kilde oli igal pool. Varsti oli õpetaja ka platsis. Ta käskis mul killud kokku korjata ja siis tundi tulla. Klassis kirjutas õpetaja mu päevikusse märkuse. Hea veel, et uut kuplit ei pidanud ostma! Kuid nüüd tean, et jalgpalli tasub mängida vaid õues või spordisaalis.

SIIM KÜBARD

ÜLLATUS EMALE

Ühel laupäeval hakkasin riulitelt tolmupühkima. Märkasin, et kann ja morsiklaasid olid ka tolmunud. Tõstsin kõik asjad laua peale ja pühkisin puhtaks. Seejärel hakkasin kiiresti klaase ja kannu tagasi panema. Järsku kukkus kann mu käest maha ja läks katki. Kohkusin väga.

Kuulsin, et ema tuleb õuest tuppa. Korjasin ruttu killud kokku ja viskasin kapi taha.

Järgmisel päeval leidis ema killud üles. Ta küsis kõigi käest: "Kes lõhkus kannu ära?" Minagi vastasin algul, et ei tea. Lõpuks hakkas mu süda vaevama ja tunnistasin kõik üles. Ema ütles vaid: "Tegijal juhtub nii mõndagi!" Pahandada sain ma hoopis sellepärast, et valetasin.

RAIGO KOPLI

Dubbi LAPS

Põlva Põhikooli 5.c klassi lapsed võivad rahun jõuluvana oodata, sest kõik vanad patud on üles tunnistatud ja andeks saadud.

LUIGE LEND

Olime vennaga kahekesi kodus. Algul vaatasime rahulikult televiisorit. Äkki viskas vend mind padjaga ja nii läks padjasõda lahti. Padi lendas vastu riulit ja emale kingitud valge portselanist luik hakkas kahtlaselt kõikumama. Kuidas me ka ei püüdnud, lõpuks oli see ikkagi põrandal maas. Ega killudki puudunud. Jäime tükiks ajaks tummaks.

Kui ema koju tuli, olime vist nii kohkunud nägudega, et vitsad jäid seekord saamata.

URMO HAIKAK

KUIDAS MU TERVIS KEHVAKS LÄKS

Oli laupäev. Ema ja isa sõitsid vanaema poole. Sõbrad kutsusid mind õue. Läksime metsa ja poisid tõmbasid põuest suitsupakid välja. Ma ehmusin veidi. Nemad aga ütlesid, et kes suitsu ei tõmba, see polegi õige mees. Proovisin siis ka. Kurgus hakkas kipitama, hing jäi kinni ja hakkasin hirmsasti läkastama. Tõmbasin veel mõne mahvi... Siis hakkas mul halb ja ma läksin koju. Olin mitu tundi voodis pikali, enne kui paremaks läks.

Ema tuli alles õhtul koju. Tuppa astudes ütles ta kohe, et siin on mingi imelik lõhn. Ema nuusutas mu riideid ja ütles: "Sa oled suitsu teinud!" Sain tublisti noomida, kuid rohkem karistada ei saanud. Ema arvas, et halb enesetunne on parim karistus.

Sellest ajast saadik pole ma enam suitsu teinud.

MARKO LAUS

VÄÄNIKUPILLIDELE VAATAMATA

peeti septembrikuus Rootsimaal Pipi üsna soliidset sünnipäeva. Ja nüüd küsimegi:

1. Kui vanaks sai too punapäine väänik?
2. Kes on see tugitoolis istuv soliidses eas daam ja mis seos on tal Pipiga?

Saada talong vastustega TÄHEKESE toimetusse 12. jaanuariks. Aadressi leiad ajakirja tagumiselt sisekaanelt.

Auhinnad - 12 uhkes ratsakostüümis Barbie't - tulevad, nagu ikka, meie healt sõbralt firmalt MATTEL.

Lauamängu joonistamise eest said auhinnad - mosaiikpildid - AS REKATOLT

REINAR TÕRUKU Nissist, MERILI KERGE Räpinast, SIRLY SÜLD Muhust, SIIRI KÜNNAPAS Vana-Vigalast, SVEN KANOSIN Pärnust, DAIRE TIIGIVEE Eiprist, MIRGIT SILLA Tapalt, SIGRID MAASEN Viljandist, KAIDI KORGE ligastest, MARINA KUZMINA Vokalt, MAREK REI Jürist, CARL JOHANN NAANURI Viljandist, PIRET MÄND, MONIKA KOKS, KATRIN EHATAMM ja REET PALIS Tallinnast, AIRI PERN Põlvast, MAARJA KALLAS Mustlast, LIIS KORVING Himmastest, MEELIS RAUDSEPP Arest, BIRGIT RASMUSSEN Pajustist.

Pastapliatsi ja reklaamkoti said MARI VALDUR Väätsast, SIGNE AUDOVA ja KATI LARIONOV Tallinnast, JANETA SOHIPEVA Iklast, LAURI ALLMERE Kuressaarest, LAURI VESIKO Tormast.

JA NÜÜD TÄHELEPANU:

mängudel MOOSIRIUL ja ERASTAMISMÄNG puudusid nii nimi kui ka aadress. Palun autoritel endast toimetusele märku anda, siis saadame ära ka auhinnad.

BARBIE

1. _____

2. _____

KIRJUHAKK

Sügisel ilmuvad meile talve veetma mitmed põhjapoolsed linnuliigid, keda suvekuudel Eestis ei kohta. Nii on urvalinnu ja siidisabaga, samuti vöotkaku ja vesipapiga. Nemad on siin talikülalised. On teisigi, keda aedades, metsades ja jõgede ääres näha võib. Rannikul on jälle omad talikülalised. Kui juhtub olema mahe talv ning meri ei jäätu, siis jäävad aulid, kaurid ja ännid kohale kevadeni.

Viimase aastakümne jooksul on meil talvitujana tuntuks saanud veel üks Põhja-Jäämere kandi asukas. See on kirjuhakk. Eks neid nähtud Ahvenamaa saarte ümbruses ja ka mujal Läänemerel varemgi. Aga nüüd tulevad nad tuhandete kaupa arktilistelt tundrajärvedelt, kus on nende pesitsusalad. Siinsed pildid on tehtud läinud kevade aprillikuus Vilsandil. Kuid kirjuhakkade parvi võib vaadelda ka mõnel pool mujal Lääne-Saaremaa rannavetes.

Linde on hõlpus ära tunda selle järgi, et nad on tõesti kirjud ja alati tihedasti koos. Kirjud on nimelt isaslinnud. Nemad torkavad pruunide emandate kõrval eriliselt silma oma roostekollase alapoole, valge pea ja roheline kuklalaiguga. Lisaks on neil musta-valgekirju

Pildistanud FRED JÜSSI

ülapool, must kurgualune ja rõngas ümber kaela.

Õige huvitavalt käitub kirjuhakkade parv. Peale selle, et nad veepinnal alati tihedas summas ujuvad, teevad nad üldse kõike üheskoos: kui sukelduvad, siis kõik korraga, otsekui käskluse peale. Mitmesajapealisest linnuparvest ei tarvitse sekundi pärast enam ainult näha olla. Enam-vähem ühekorraga tõustakse ka veepinnale ja on ütle mata tore vaadata kirevaid linde korkidena päeva kätte vupsamas.

Lausa imeväärne kooskõla valitseb linnuparves lendutõusul ja lennul – nagu üks mees, kui nii võib ütelda.

Vaatan oma pildistamispeidikust rannal toitu otsivaid või kaldaäärses vees üheskoos tualetti tegevaid – oma sulgi nokitsevaid või soputavaid – linnukogumeid. Ma ei väsi imestamast, kuidas nad küll üksteisest ära ei tüdine! Ehk küll pole kunagi näha olnud, et mõni röövlind parvest matti võtaks, peab niisugune üheskoos-hunnikus elu neile ju ometi millekski väga tarvilik ja tähtis olema. Muidu nad ju nõnda ei rüseleks.

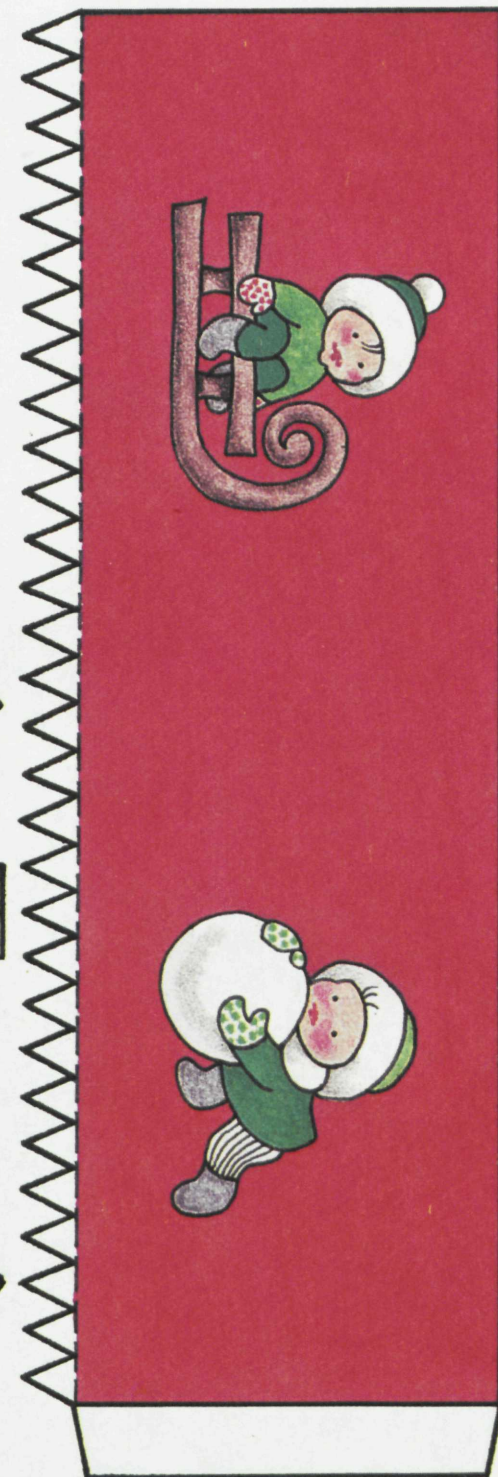
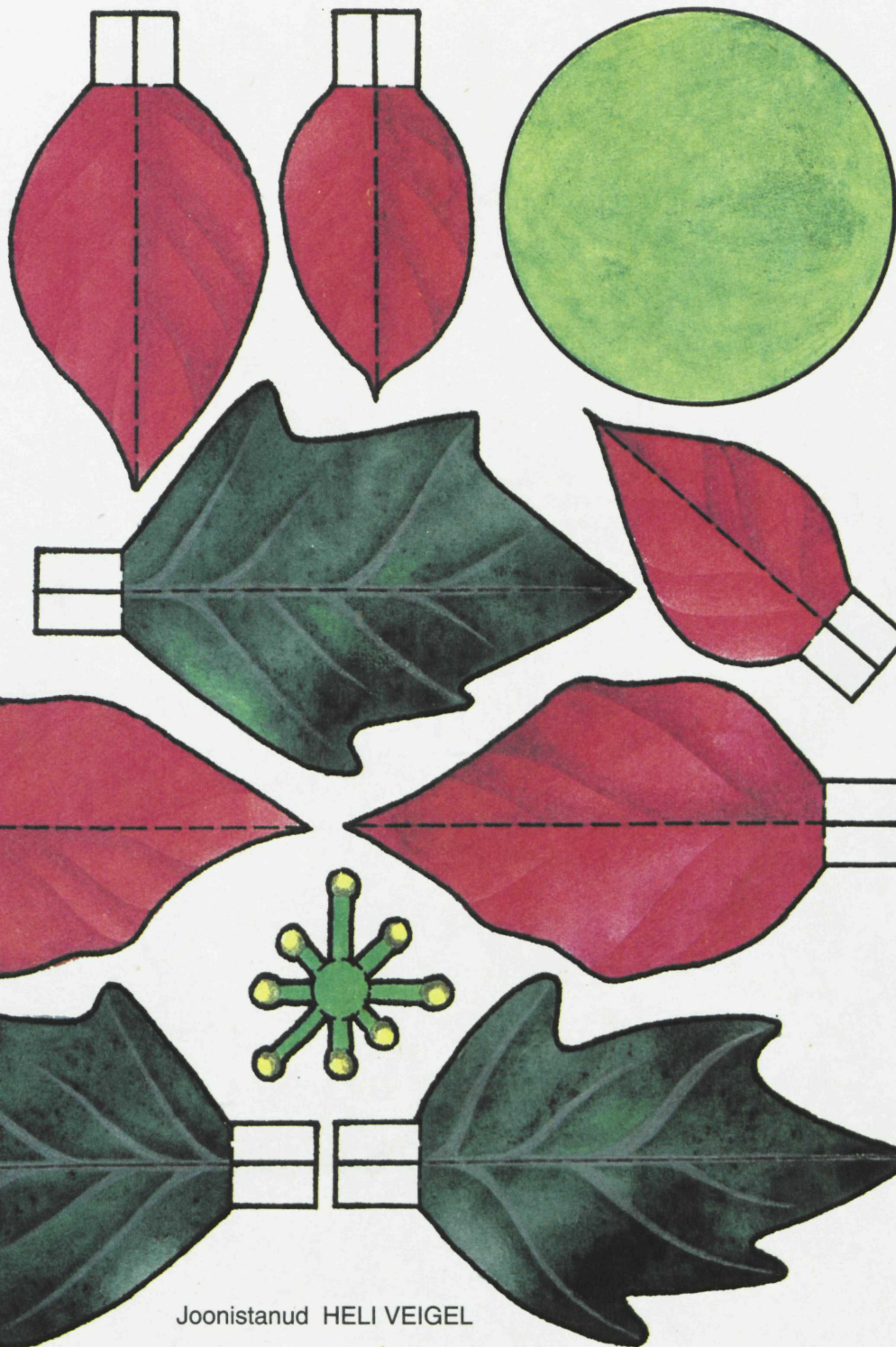
Kirjuhakk on tavalisest hahast pisem. Tema on pisem ka kui meie juhuslik eksikülaline või talvitaja kuninghakk, aga toidulaud on neil kõigil ühine. Selle katavad merepõhja limused ning muud pisi-olesed, võimaluse korral haaratakse sekka ka nokatäis rohelist.

Kus võiks olla sobiv paik kirjuhaha vaatlusteks? Vilsandisse on talvisel ajal õige raske pääseda. Aga Undvasse või Uudepanga lahe äärde ja Ninase pangapealsele jõuab hõlpsasti. Ja mida võimsam binokkel, seda ligemale pääsed kummalistele linnuparvedele.

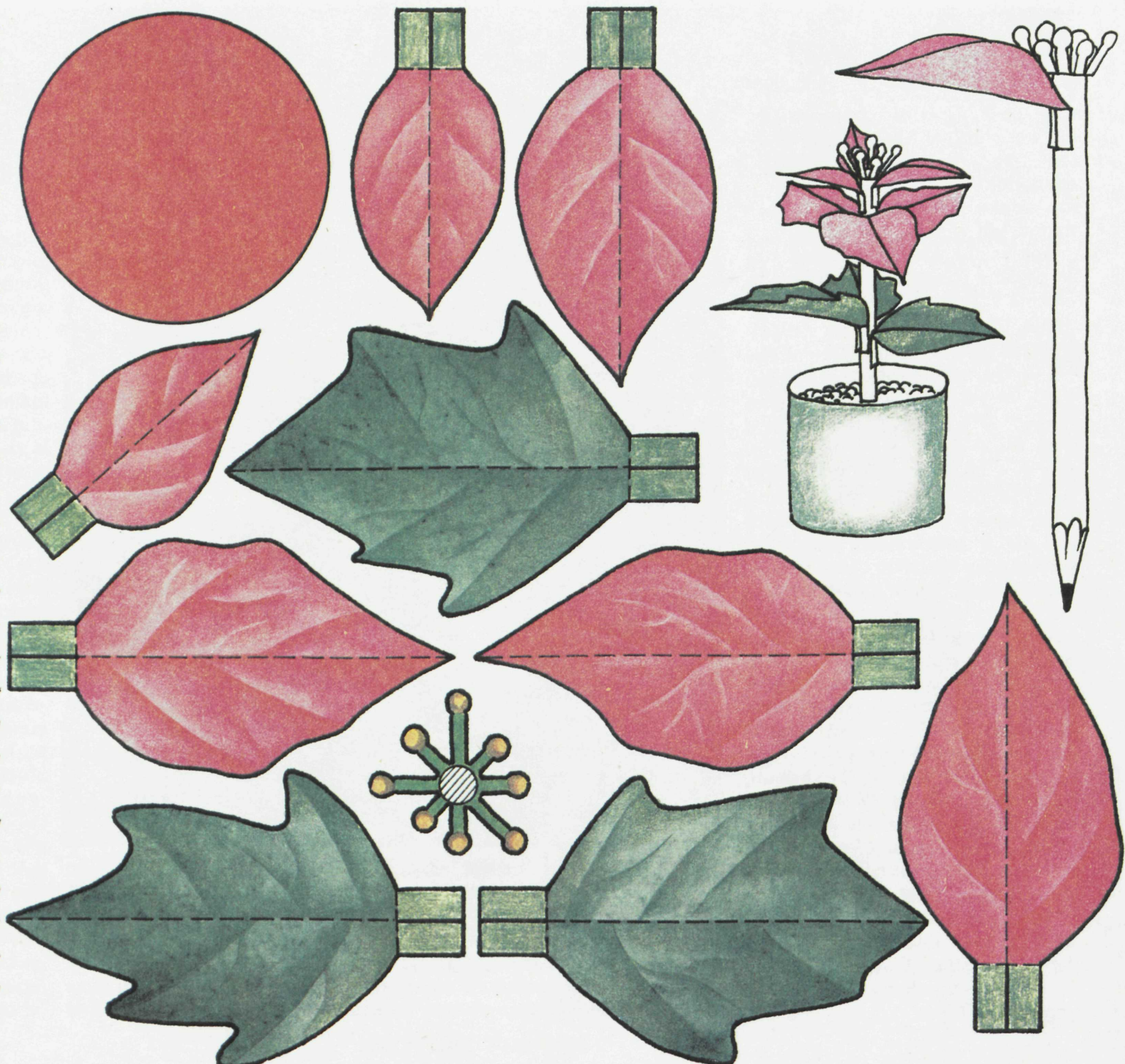
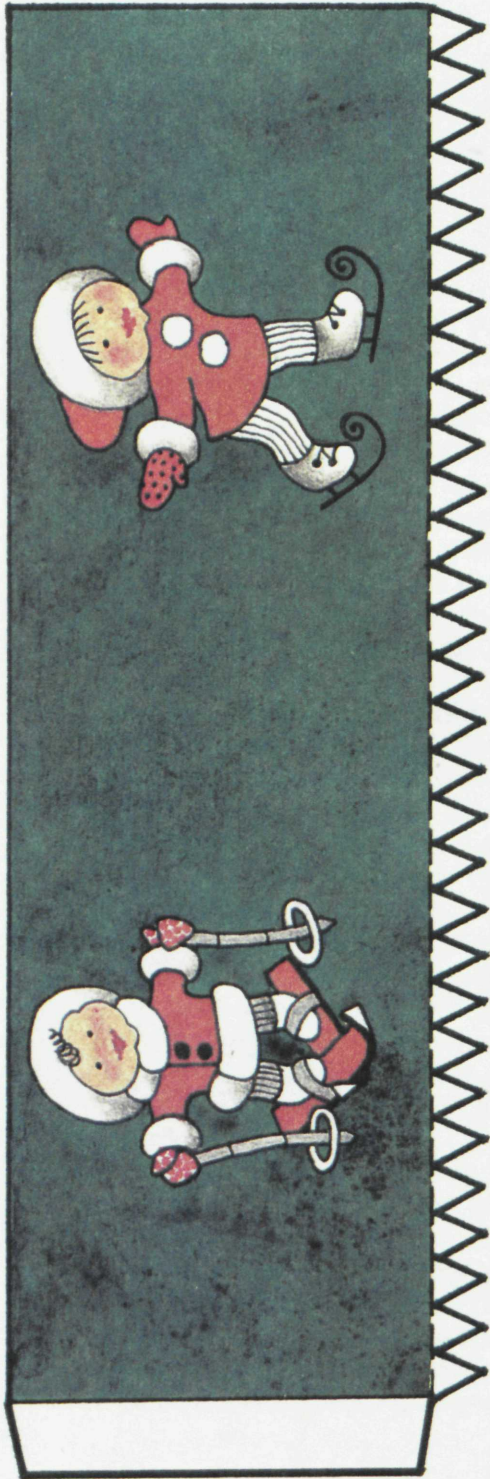
FRED JÜSSI

Jõulutäht

Küllap on ema nii mõnigi kord toonud jõuluks koju jõulutähe. Nüüd võid selle lille endale ise teha. Lõika lehed, pott ja selle põhi välja. Liimi pott kokku ja täida liiva, soola, manna või riisiga. Lehed murra keskelt veidi kokku. Otsi umbes 10 cm pikkune pliatsijupp, soovitatavalt roheline või pruun. Selle lamedale otsale liimi lille süda ja murra pisikesed õied üles. Südame ümber liimi pliatsi külge väikesed punased lehed. Nende vahekohtadesse veidi allapoole liimi ülejäänud 3 suuremat lehte, veel allapoole 3 rohelist lehte. Lõpuks torka pliatsi potti püsti. Ära ainult oma jõulutähte kastma hakka.

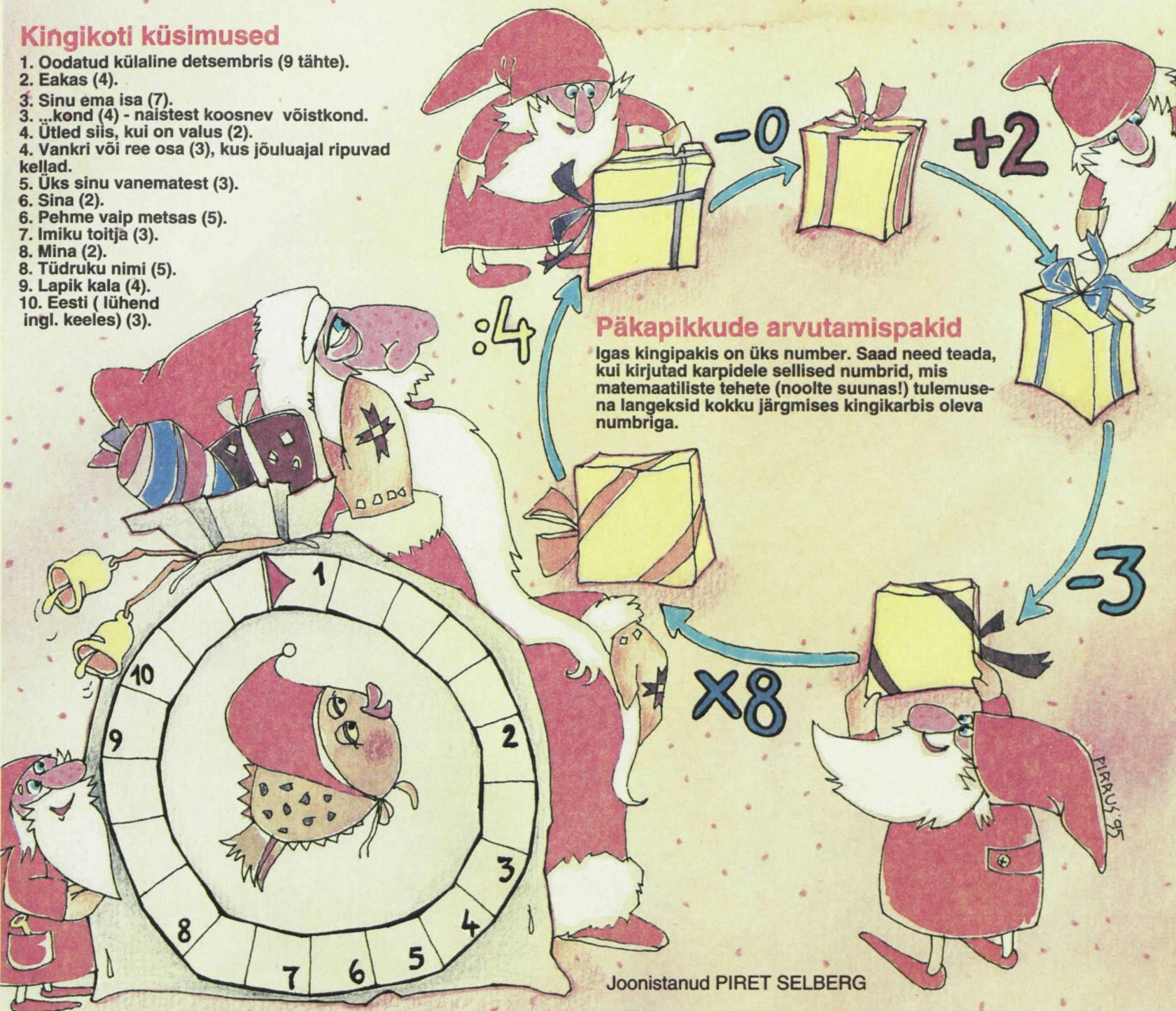

Joonistanud HELI VEIGEL

Kingikoti küsimused

1. Oodatud külaline detsembris (9 tähte).
2. Eakas (4).
3. Sinu ema isa (7).
3. ...kond (4) - naistest koosnev võistkond.
4. Ütled siis, kui on valus (2).
4. Vankri või ree osa (3), kus jõuluajal ripuvad kellad.
5. Üks sinu vanematest (3).
6. Sina (2).
6. Pehme vaip metsas (5).
7. Imiku toitja (3).
8. Mina (2).
8. Tüdruku nimi (5).
9. Lapik kala (4).
10. Eesti (lühend ingl. keeles) (3).

Päkapikkude arutamispakid

Igas kingipakis on üks number. Saad need teada, kui kirjutad karpidele sellised numbrid, mis matemaatiliste tehete (noolte suunas!) tulemuseks langeksid kokku järgmises kingikarbis oleva numbriga.

Joonistanud PIRET SELBERG

Lasteajakiri

"TÄHEKE"

Asutatud jaanuaris 1960
ilmub kord kuus

Toimetuse address:

Pärnu mnt. 67a
EE0001 Tallinn

Peatoimetaja
ELJU SILD
tel. 681 497

Tegevtoimetaja
VIIVI VARIKSAAR
tel. 681 495

Vanemtoimetaja
JAAN RANNAP
tel. 681 495

Kunstiline toimetaja
PRIIT REA
tel. 681 495

Printim
Pärnu mnt. 67a
EE0001 Tallinn

ESIKAANEL
PRIIT REA.
JONISTUS

HIND 5 KROONI

Lapsed, otsige meid!

NÜÜD ON NAKSITRALLIDEGA PAKID POODIDES.

ESTI RAHVUORAKAS
Peltsamaa
AP EHTNE JA HEA